

ЗАКАРПАТСЬКИЙ ТИП ОВЕЦЬ ПОРОДИ ПРЕКОС — внутрішньопородний тип тонкорунних овець породи прекос вовно-м'ясного напрямку продуктивності. Виведений під керівництвом вчених Закарп. інституту агропром. виробництва УААН (с. Велика Бакта Берегів. р-ну) шляхом схрещування вівцематок породи прекос з баранами асканій. та алтай. порід. Автори — В. Король, І. Макар, Б. Рачун, Т. Ботош. Затв. 1997. Вівці мають міцну конституцію, добре розвинений кістяк. Екстер'єр

відповідає вимогам до тварин вовно-м'ясного напрямку продуктивності. Шкіра вільно облягає тулуб, переважно без складок. Оброслість тулуба задовільна, голова обросла до внутр. кутів очей і вище, задні кінцівки — до скакал. і зап'ястних суглобів. Тваринам цього типу властиві особливі процеси вовноутворення й обміну речовин. Порівняно з вихід. материн. породою ефективність використання пожив. речовин вівцями вища на 8–10 %; збільшилася величина настригу, поліпшилися якість вовни та фіз.-хім. властивості жиропоту. Жива маса баранів становить 85–100 кг, вівцематок — 53–58 кг; настриг вовни, відповідно, 9,0–11,0 кг і 4,5–5,0 кг при виході чистої вовни 50–52 %; довжина вовни — 8–10 см. Вівці добре пристосовуються до природно-клімат. умов. Розводять у господарствах Закарп. обл. Подальше вдосконалення здійснюють шляхом чистопород. розведення та поліпшення баранами-плідниками таврій. типу асканій. тонкорун. породи.

Р. Г. Філеп

Бібліографічний опис:

Закарпатський тип овець породи прекос / Р. Г. Філеп // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14635>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).